

РЕШЕНИЕ

№ 81

гр. Велики Преслав, 25.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВЕЛИКИ ПРЕСЛАВ, I СЪСТАВ, НО, в публично заседание на девети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Дияна Д. Петрова

при участието на секретаря Желя С. Проданова
като разгледа докладваното от Дияна Д. Петрова Административно
наказателно дело № 20223610200077 по описа за 2022 година

Производство по чл. 59 и сл. от ЗАНН, образувано въз основа на жалба от С. Г. Д. с ЕГН ***** и адрес гр.***, обл.Шумен, ул.***№* срещу Наказателно постановление №2111600355/25.01.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция по гори гр.Шумен.

В жалбата се излага, че наказателното постановление е незаконосъобразно и неправилно, издадено при съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон и следва да бъде отменено. Жалбоподателят изцяло оспорва констатациите, изложени в акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, като отрича извършване на нарушението, поради това, че не е адресат на нарушението, тъй като собствеността на животните не е негова, а на юридическо лице. Предвид изложеното се иска от съда наказателното постановление да бъде отменено изцяло като неправилно, необосновано и незаконосъобразно.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и със защитник, който поддържа жалбата и представя писмени доказателства.

Въззиваемата страна – Регионална дирекция по гори гр.Шумен се представлява в съдебно заседание от редовно упълномощен юрисконсулт, който счита жалбата за неоснователна. Моли обжалваното НП да бъде потвърдено изцяло, като законосъобразно и правилно.

Съдът, като обсъди материалите по приложените административнонаказателни преписки и събраните по тях, и в хода на съдебното производство гласни и писмени доказателства, прецени ги поотделно и в тяхната съвкупност, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят, притежавал 33 броя телета. На 01.09.2021 г., макар да не бил заплатил цената за календарната 2021 г. за извършване на паша на същите селскостопански животни в

горските територии - държавна собственост, пуснал телетата на паша в землището на гр.Върбица, отдел 96, подотдел 2 ДГТ на ТП ДГС –Върбица. Горното било установено при извършена проверка К.Х. и Н.Н.. Констатациите от нея били обективирани в Констативен протокол Серия ДООА №136883/09.09.2021 г. На проверката присъствал и жалбоподателя, който при съставяне на протокола, както и в хода на административнонаказателното производство пред административния орган не направил възражения, относно собствеността на животните. Дори в АУАН собственооръчно е написал, че е подал молба за „пладнуване“ на животните и чака издаване на съответната заповед от Директора на ДГС-Върбица. След което въз основа на събраните писмени доказателства на жалбоподателя за установеното административно нарушение с писмени документи бил съставени АУАН №104877/15.09.2021 г. С:ДООА №2017 за административно нарушение по чл. 123, ал.1 от ЗГ. Въз основа на акта било издадено обжалваното наказателно постановление, с което за нарушение по чл. 123, ал.1 от ЗГ от Закона за горите и на основание чл.270 от ЗГ на жалбоподателя било наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 лв.

Изложеното се установи от показанията на свидетелите К.Х. и Н.Н., които съдът кредитира изцяло, като последователни, логични и непротиворечиви. Показанията на свидетелите се подкрепят и от писмените доказателства.

При така установените фактически положения, съдът намира от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е подадена от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, и в установения от закона седмодневен срок от връчването му (съгласно входящия номер в деловодството на административнонаказващия орган).Ето защо е допустима.

Относно основателността на жалбата:

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА. В тази насока, съдът взе предвид следното:

Актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са съставени от компетентни органи по смисъла на чл.274, ал.1, т.2 от ЗГ и чл.275, ал.1, т.2 от ЗГ и Заповед №РД-49-199/16.05.2011 г. на Министъра на земеделието и храните. При съставянето на акта и издаване на наказателното постановление са спазени сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН и не са допуснати съществени нарушения на административно наказателнопроцесуалните правила.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, същите съдържат всички изискуеми реквизити, съобразно изискванията на чл. 42, респ. 57 от ЗАНН. В АУАН и НП е описано извършеното нарушение и обстоятелствата свързани с него, посочени са дата и място на извършването им, както и правната квалификация.

По отношение на приложението на материалния закон: Обжалваното НП е законосъобразно и от материалноправна страна, съобразно дадената правна квалификация на нарушението. Съгласно чл. 123, ал. 1, т.1 ЗГ - пашата на селскостопански животни в горските територии общинска собственост, се извършва след заплащане на цена за календарната година, определена със заповед на министъра на земеделието, храните и горите или на оправомощени от него длъжностни лица - за горските територии - държавна собственост – т. е. след издаване на т. нар. "позволително". От своя страна съгласно чл. 108, ал. 5 от ППЗГ – пашата се извършва само в указаните в позволителните места. В случая контролните органи са установили 33 броя животни /телета/ да пасат в държавна горска територия. Няма спор, че жалбоподателя не е имал

позволително за паша – т. е. осъществил е състава на вмененото му нарушение. Жалбоподателят бил там, потвърдил е че е собственик на животните. Без значение за отговорността му е кои точно животни са били пуснати на паша, доколкото не се оспорва, че такива е имало. Поради което съдът счита, че е неоснователно възражението на защитата, че животните са били собственост на юридическото лице „Мушев-58-С.Д.“ ЕООД, с едноличен собственик и управител жалбоподателя. Представеното удостоверение за регистрация на животновъден обект от 18.10.2021 г., съдът счита за ирелевантно, не само поради датата на издаването му, съответно вписването на животновъдния обект, след датата на извършване на нарушението, но и в смисъл, че това не променя обстоятелството, че такива животни, изведени на паша от С.Д. е имало, поради което и правилно контролните органи са преценили, че той е извършил нарушение по цитирания текст. В тази връзка депозираното от юридическото лице „Мушев 58-С.Д.“ ЕООД заявление за ползване на сграда – склад в непосредствена близост до мястото на извършване на нарушението и дори върху същата земя не променя факта, че жалбоподателя е извършвал нерегламентирана паша на животни в държавна горска територия. Чрез поведението си в административнонаказателното производство, пред административния орган, включително и пред свидетеля К.Х. жалбоподателя е направил признание, че е извършил деянието, за което му е повдигнато обвинение съгласно административната норма на чл.123, ал.1 от ЗГ. Самопризнанието му се подкрепя от събраните в хода на производството писмени и гласни доказателства, арг. от чл.84 от ЗАНН вр. с чл.303 от НПК вр. с чл.116 от НПК.

Определеното административно наказание е в границите на предвиденото в закона за конкретното нарушение и според настоящият състав, съответства на характера и тежестта на административното нарушение, предвид обществената опасност на конкретното нарушение, която съдът счита за висока, предвид опасността от увреждане на горите, както и завишената опасност на дееца, предвид многократно отправените предупреждения от административните органи да не извършва нерегламентирана паша на животни, правилно е определен размера на наказанието към средния такъв.

Случаят не може да се квалифицира като маловажен, тъй като общоизвестен факт е, че в страната се извършват множество нарушения на разпоредби, гарантиращи опазване и правилната експлоатация на горския фонд, в резултата на което са нанесени значителни щети.

Предвид изложеното съдът, счита че обжалваното Наказателно постановление е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и с оглед направеното от АНО искане за присъждане на разноски, съдът намира следното: Съгласно чл. 63, ал. 3 от ЗАНН в съдебните производства по обжалване на издадени НП пред районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на АПК, ал. 4 предвижда, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закон за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Като взе предвид, че производството по делото е приключило в едно съдебно заседание, съответно същото не представлява фактическа и правна сложност и процесуалният представител не се е явил в съдебно заседание намира, че на юрисконсулта следва да бъде присъдено възнаграждение в минималния размер, предвиден в нормата на чл. 27е от Наредбата, а именно за сумата от 80

/осемдесет/ лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ИЗЦЯЛО Наказателно постановление №2111600355/25.01.2022 г., издадено от Директора на Регионална дирекция по гори гр.Шумен, с което на С. Г. Д. с ЕГН ***** и адрес гр.***, обл.Шумен, ул.*****№*, за нарушение по чл. 123, ал.1 от ЗГ от Закона за горите и на основание чл.270 от ЗГ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300.00 лв.

ОСЪЖДА С. Г. Д. с ЕГН ***** и адрес гр.***, обл.Шумен, ул.*****№* да заплати на Регионална дирекция по горите-Шумен със седалище и адрес на управление гр.Шумен, ул.“Любен Каравелов“№28 направените в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80.00 лв./осемдесет лева/.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с жалба пред Административен съд гр. Шумен по реда на глава XII от Административнопроцесуалния кодекс, на касационните основания, предвидени в НПК.

Съдия при Районен съд – Велики Преслав: _____